150 DE APARTAMENTE PENTRU SATU MARE...

Prietenul la nevoie se cunoaște. Nicicînd aceste cîteva cuvinte nu au condensat mai mult adevăr, nu și-au arătat mai multă putere, ca în zilele grele ale inundațiilor. Dintr-odată douăzeci de milioane de oameni au devenit prieteni între ei, brațul și țara de caracter ale unuia devenind reazimul celui aflat în suferință. Nicicînd, cred, vreun muncitor de la Întreprinderea de prefabricate „Progresul" București nu l-a cunoscut pe Iosif Bodola, unul dintre locuitorii orașului Satu Mare, a cărui casă a fost măturată de valuri, nu i-a cunoscut pe membrii altor sute de familii care au trăit aceeași dramă. Dar, muncitorii acestei mari întreprinderi bucureștene, deși aflați la 800 de kilometri depărtare, au devenit prietenii concetățenilor lor năpăstuiți. Prieteni adevărați, care au hotărît unanim: „vom sprijini direct opera de reconstrucție a orașului Satu Mare". Cum? Am aflat răspunsul la această întrebare vizitînd, recent, imensele hale de depozitare și transformare. Prin prelungirea zilei de lucru, prin restrîngerea spațiilor de depozitare și transformarea acestora în spații de turnare, prin reconsiderarea întregului proces de fabricație, colectivul întreprinderii s-a angajat ca pînă la sfîrșitul lunii octombrie să livreze, peste plan, panouri mari pentru 150 de apartamente. Cînd citiți aceste rînduri, la Satu Mare au și ajuns primele loturi de apartamente, din cele 150.

Din cîte aveam să aflu din discuțiile cu conducerea întreprinderii, imediat după ce puhoaiele au făcut primele ravagii, muncitorii, inginerii și tehnicienii de la Progresul și-au majorat angajamentele la toate capitolele producției. Astfel, de pe poarta întreprinderii vor porni, către zonele calamitate, încă 44 000 m de stîlpi pentru rețele aeriene și 15 000 buc. de spalieri pentru viță de vie. Am încercat să evaluăm această producție suplimentară în lei.

Cu ajutorul inginerului-șef al întreprinderii, tovarășul ȘERBAN DUMITRESCU, am aflat că producția peste plan va ajunge, pînă la sfîrșitul anului, la echivalentul a 1,5 milioane lei. Dintre materialele și instalațiile produse de întreprindere, cele mai multe sînt destinate, ca și casele, municipiului Satu Mare. Multe, însă, vor fi expediate și altor zone ale țării. O cantitate mare de stîlpi este rezervată orașelor Sighișoara și Mediaș. După cum se știe, rețeaua electrică din aceste localități a avut mult de suferit de pe urma inundațiilor. Spalierii pentru vița de vie sînt destinați unor zone viticole din împrejurimile Focșanului și Bistriței-Năsăud. De fapt, cercetînd în amănunțime „desfășurătorul" pe baza căruia lucrează întreprinderea, se constată că produsele iau drumul tuturor orașelor și județelor țării...

Panouri mari pentru case — de fapt apartamente complete — stîlpi pentru rețele aeriene, spalieri pentru viță de vie. Iată ce consistent poate fi ajutorul unor prieteni bucureșteni, necunoscuți pentru cei din Satu Mare.

Un ajutor vital, ca o transfuzie de sînge, dat la timp...

Ion GAVRILESCU

FINALELE CAMPIONATELOR REPUBLICANE DE HANDBAL REZERVATE ȘCOLILOR PROFESIONALE

CAMPIONI PE 1970 — REPREZENTANȚII ȘCOLILOR DIN ORAȘELE GH. GHEORGHIU-DEJ ȘI ARAD

După etapele de zonă ale campionatelor republicane de handbal rezervate școlilor profesionale, 13 echipe de băieți și 7 de fete trebuiau să se întîlnească la Constanța, în finală. La festivitatea de deschidere, 4 echipe (2 m și 2 f) nu au răspuns, însă, prezent, motivele neprezentării rămînînd, deocamdată, necunoscute.

Grupele programate inițial au fost, astfel, dizolvate, recurgîndu-se la o nouă distribuție: trei serii la băieți și una la fete. Iată și componența acestora: seria I — Șc. profesională Or. Gheorghe Gheorghiu-Dej, Grupul școlar Petroșani, Șc. prof. I. T. București, Șc. prof. alimentară Roman; seria a II-a: Grupul școlar Cîmpia Turzii, Grupul școlar F. R. București, Grupul școlar petrolier Ploiești; seria a III-a: Grupul școlar U.C.M. Reșița, Grupul școlar Tg. Jiu, Grupul școlar Suceava, Școala prof. auto din Iași. Grupa fetelor a fost compusă din Șc. prof. Textila Arad, Șc. prof. Breaza, Grupul școlar Turda, Grupul școlar alimentar Galați, Grupul școlar construcții-montaj București.

Întrecerile din cadrul seriilor masculine — disputate gen turneu — au adus pe primele locuri (cap de serii) Șc. prof. Or. Gheorghe Gheorghiu-Dej, Grupul școlar F. R. București, Șc. prof. auto Iași, echipe care s-au întîlnit, apoi, în finală, fază care a dat cîștig de cauză handbaliștilor din Or. Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Bine pregătiți din punct de vedere fizic, prezentînd un colectiv omogen și cu valori apropiate, prestînd un joc incisiv (golaveraj 99—49 în serii) și totodată spectaculos, sportivii din Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej s-au impus de-a lungul celor patru zile de întreceri, cîștigînd detașat toate partidele și simpatia publicului constănțean. Menționare specială pentru echipa din Iași, cîștigătoarea cupei pentru cea mai tehnică formație.

Continuînd (și onorînd, totodată) tradiția sportivă a Aradului și a Uzinelor textile, handbalistele din acest oraș s-au prezentat la finală excelent pregătite, impunîndu-se prin jocul lor combativ, combinativ și eficace.

O comportare meritorie au avut și sportivele Grupului școlar alimentar din Galați.

Exceptînd aceste echipe care au ocupat pozițiile fruntașe în serii și în clasamentul final al campionatului, nivelul valoric al celorlalte participante a fost modest (și în seria a II-a băieți, foarte modest) descoperind numeroase carențe în pregătirea fizică și tehnică a tinerilor competitori. Carențe care vor fi, progresiv, eliminate. „Finala acestui campionat — remarca tov. Nicolae Crintea, președintele comisiei județene de handbal Constanța — care angajează, într-un sistem organizat și de durată, pe toți amatorii de handbal din școlile profesionale din țară are ca scop, pe lîngă popularizarea acestui sport, o permanentă perfecționare și specializare a practicanților lui".

Clasamentul final. Băieți: 1. Șc. prof. Gh. Gheorghiu-Dej, 2. Șc. prof. auto Iași, 3. Grupul școlar F. R. București. **Fete:** 1. Șc. prof. textilă Arad; 2. Grupul șc. alimentar Galați; 3. Grupul șc. construcții-montaj București.

N. Mș.

Ancheta sportul

La ce cote-și cum-se poate ridica BASCHETUL ROMÂNESC?

Prof. V. Tibacu: „NU NE LIPSESC NUMAI JUCĂTORII ÎNALȚI!"

În ultimii ani, cu sprijinul federației de specialitate, s-a trecut la o reconsiderare a noțiunii de pregătire timpurie în jocul de baschet. Un mare număr de profesori și antrenori au trecut hotărît la crearea unei serioase baze de masă pentru sportul de performanță. În acest sens, am dorit să cunoaștem și părerea unuia dintre cei mai entuziaști și competenți animatori ai baschetului din municipiul București, profesorul Victor Tibacu, de la Liceul „Gheorghe Șincai". Prima întrebare:

— Pe plan mondial se constată o scădere apreciabilă a vîrstei la care sînt cuprinși copiii pentru practicarea acestui joc. Ce părere aveți despre modul de aplicare la noi în țară a acestei orientări?

— Baschetul românesc avînd ca obiectiv firesc dezvoltarea continuă și creșterea performanțelor, apar în mod legitim o serie de probleme legate de pregătirea timpurie a copiilor, de activitatea din școala de cultură generală sau de anumite criterii obiective care ar putea duce la cea mai bună selecție. Din rezultatele obținute de echipele noastre reprezentative reiese că ducem lipsă de oameni cu o talie înaltă și că ne lipsesc — în mod paradoxal, ținînd seama de statura majorității jucătorilor — viteza de execuție și rezistența în regim de viteză. Ne lipsește gîndirea tactică pentru realizarea acțiunilor simple de 2—3 jucători. Spiritul combativ, dîrzenia în lupta sub panou și în apărare sînt slabe în situația actuală, toți specialiștii domeniului avem obligația să ne unim eforturile pentru a căuta soluții de îndreptare, de ridicare a acestui joc la nivelul atins de celelalte sporturi românești pe plan mondial.

— Jocul de baschet este inclus în programa de educație fizică, pentru predare în școala generală. Pe această bază, considerați că s-ar putea realiza o selecție naturală a jucătorilor de baschet, sau ne vom baza în continuare pe o selecție a celor mai înalți copii, chiar dacă ei nu cunosc nimic din jocul de baschet?

— Baza de masă a acestui sport este foarte restrînsă, iar încă se folosește în general selecția artificială, bazată pe nivelul dezvoltării calităților fizice ale copiilor sau tinerilor care intră în secție. În cele mai multe cazuri se alcătuiesc grupe de copii, dornici de a practica jocul de baschet, iar după o instruire sumară, rapidă, incompletă și forțată se urmărește rezultatul și acesta, dacă se poate, să fie cît mai bun. Încă din primul an de instruire, echipele se angajează — pentru a căpăta experiența necesară (?!) în competiții cu caracter județean sau chiar republican, forțînd capacitatea de lucru și adaptare la efort a copilului. În asemenea cazuri ne putem aștepta la un mare procent de copii care abandonează — neputînd face față cerințelor întrecerii respective — practicarea baschetului în mod organizat, în favoarea „miuței" de fotbal la un colț de stradă...

— Fiindcă ați amintit de noțiunea „întrecere" — pe care, după cît mi se pare, o considerați mai apropiată de specificul vîrstei decît „competiția" — ne puteți spune în ce constă caracterul stimulativ al întrecerilor? Există oare și unele efecte negative, mai ales atunci cînd vorbim de vîrsta mică — 10—11 ani?

— De la început mă declar un adept al întrecerilor, deoarece acestea dau savoare și sens pregătirii sportive. Pentru începători, însă, nu recomand campionate de mare anvergură. După părerea mea, aici se greșește în pregătirea copiilor și juniorilor. Consider că este nevoie de o instruire sistematică, eșalonată în timp, cu scopul dezvoltării calităților și deprinderilor motrice de bază, pe temelia cărora să brodăm tehnica și tactica jocului de baschet. Observațiile multor pedagogi și medici confirmă părerea că activitatea instructivă incorect organizată, în secțiile sportive, împiedică nivelul de creștere în pregătirea sportivă a copiilor, iar concursurile dese și neraționale în timp duc la prejudicierea sănătății și la un nivel scăzut de tehnicitate. Deci, socotesc că nu trebuie să se „sară" peste etape. La ora actuală, se constată un „galop" din fragedă copilărie spre culmile performanței. Dar cu ce riscuri... Este necesar să ținem seama de cerințele legilor dezvoltării biologice a copilului. Eu aș vedea formele de organizare a întrecerilor care, pentru început, trebuie să se desfășoare pe plan local (școală, cartier, sector). Un copil — unul din cei care ar face parte din clasa începătorilor (10—11 ani) — poate participa la întreceri cu scopul de a realiza unele rezultate numai după 2—2½ ani de instruire sistematică și antrenament. Aceste concursuri vor avea darul de a stimula procesul de instruire pentru selecționarea în echipele participante la etapele superioare ale campionatelor județene sau naționale.

Ion CAPAȚINA

CÎTEVA CONSTATĂRI DUPĂ PRIMA ETAPĂ A CAMPIONATELOR NAȚIONALE

Încă aproape de nota „corespunzător"

Etapa I a campionatelor naționale de călărie, găzduită de baza hipică din Calea Plevnei, a constituit pentru caii și călăreții prezentați de cluburi și asociații cel dintîi examen mai serios al anului. Constatările ce se desprind în urma celor 5 zile de concursuri sînt direct legate de condițiile în care s-au pregătit participanții: o primăvară ploioasă, neprielnică desfășurării multor antrenamente, precum și dificultățile obiective ale angrenării în pregătire a sportivilor școlari.

Față de aceste condiții, la probele primei etape a campionatelor s-a putut constata, totuși, un oarecare progres în comparație cu etapele respective ale ediției precedente, deși n-au fost eliminate unele deficiențe în pregătirea sportivilor și a cailor.

La proba de dresaj rezervată cailor începători, din 19 concurenți doar unul nu a avut acces spre probele de obstacole. Aceasta demonstrează că antrenorii sînt mai preocupați decît pînă acum de depistarea unor cai cu aptitudini pentru sport. Dar, trebuie să subliniem că execuțiile acestora nu s-au ridicat cu mult peste nota de „trecere". Și antrenorii nu trebuie să neglijeze în nici un caz dresajul — poate mai plictisitor decît celelalte probe — deoarece pregătirea, sub acest aspect, a cailor este de o indubitabilă importanță și în celelalte probe. Un cal bine dresat este foarte ușor de dirijat în concursurile de obstacole sau în proba completă.

Aceeași constatare în ceea ce-i privește pe concurenții juniori, la dresaj. Au trecut in corpore examenul, dar notele nu au fost mult deasupra calificativului mediu.

Probele de obstacole s-au situat și ele la un nivel superior. Fiind îmbunătățit în oarecare măsură dresajul cailor, numărul de opriri și derobări a fost destul de mic. Chiar și caii începători s-au prezentat bine, remarcîndu-se îndeosebi Năsturaș (Steaua), Palermo și Val (Rovine Craiova), Banchet (Dinamo), Haydn și Colonel (Centrul de călărie Buc.), Ring (C.S.M. Sibiu), Spumos (Petrolul Ploiești) etc.

În probele de obstacole s-a văzut din plin necesitatea pregătirii la dresaj a cailor, opririle și derobările datorîndu-se unui dresaj incomplet. De asemenea, călăreții au manifestat unele deficiențe care se cer corectate în viitor: lipsă de stabilitate, intervenții inutile cu mîna, cu pulpele sau cravașa (deranjînd astfel calul și ducînd la o nesincronizare în mișcări a cuplului), atît între obstacole cît și în timpul săriturii. Pentru consemnarea unui progres, trebuie perfecționată, în primul rînd, pregătirea călăreților. Un cal, oricît de talentat ar fi, nu poate da randament maxim sub „cravașa" unui călăreț imperfect. Și — de ce n-am recunoaște? — în concursurile de obstacole, călăreții au fost de multe ori cei salvați de... generozitatea cailor.

Spre surprinderea noastră, la aceste probe, **riviera** a constituit un punct nevralgic, mulți dintre favoriți irosindu-și șansele la primul loc datorită neabordării ei corect. Aceasta, poate și pentru faptul că antrenorii și călăreții sînt mai preocupați de obstacole „înalte", de duble și triple, care cer o pregătire mai intensă. Nu trebuie uitat însă faptul că, oricare ar fi genul obstacolului, tot același număr de puncte penalizare aduce!

În prima etapă s-au remarcat călăreții: S. Bădulescu (Petrolul), A. Frölich (C.S.M. Sibiu), Eug. Cotan (Centrul de călărie Buc.) și Daniela Molnar (Steaua) **la dresaj**; A. Donescu (Steaua), E. Wermascher, Alex. Bozan și A. Müler (C. S. M. Sibiu), M. Firșirotu și E. Boiangiu (Centrul de călărie), C. Vlad, O. Recer (Dinamo) și juniorii N. Lupancu (Rovine Craiova), Gh. Nicolae (Petrolul) și Dania Popescu (Steaua), **la obstacole.**

Așteptăm de la următoarele concursuri o comportare și mai bună a călăreților și cailor, comportare care să certifice credința noastră într-un reviriment apropiat al echitației.

Aurelian BREBEANU

VERIFICAREA ÎNOTĂTORILOR FRUNTAȘI

Duminică dimineața, înotătorii fruntași din Capitală au luat un nou start pentru verificarea stadiului de pregătire. Rezultate tehnice — 100 m liber: Slavic 57,5; 100 m bras: Hempel 1:15,4, Săruleanu 1:15,7; 100 m bras (f): Anca Georgescu 1:23,3, Camelia Vijeu 1:26,6; 100 m spate: Gh. Lupu 65,5; 100 m spate (f): Cristina Balaban 1:13,9; 100 m delfin: I. Miclăuș 64,3; 100 m delfin (f): Georgeta Cerbeanu 1:14,2; 200 m mixt: E. Manolescu 2:30,8; 200 m mixt (f): Cr. Balaban 2:48,5.

TRAGEREA SPECIALĂ PENTRU AJUTORAREA SINISTRAȚILOR

Numere și terminații cîștigătoare, premii

10 AUTOTURISME „DACIA 1300"

Cîștigă cîte un autoturism „DACIA 1300" toate biletele care au următoarele litere și numere formate din 6 cifre:
A.358.375, B.358.375, C.358.375, D.358.375, E.358.375, F.358.375, G.358.375, G.254.974, D.970.053, G.935.308.

30 AUTOTURISME „DACIA 1100"

Cîștigă cîte un autoturism „DACIA 1100" toate biletele care au următoarele litere și numere formate din 6 cifre:
A.324.248, B.324.248, C.324.248, D.324.248, E.324.248, F.324.248, G.324.248, A.629.948, B.629.948, C.629.948, D.629.948, E.629.948, F.629.948, G.629.948, A.802.298, B.802.298, C.802.298, D.802.298, E.802.298, F.802.298, G.802.298, A.957.520, B.957.520, C.957.520, D.957.520, E.957.520, F.957.520, G.957.520, G.141.449, G.312.654.

40 AUTOTURISME „SKODA 100 S"

Cîștigă cîte un autoturism „SKODA 100 S" toate biletele care au următoarele litere și numere formate din 6 cifre:
A.923.738, B.923.738, C.923.738, D.923.738, E.923.738, F.923.738, G.923.738, A.897.596, B.897.596, C.897.596, D.897.596, E.897.596, F.897.596, G.897.596, A.993.466, B.993.466, C.993.466, D.993.466, E.993.466, F.993.466, G.993.466, A.970.484, B.970.484, C.970.484, D.970.484, E.970.484, F.970.484, G.970.484, A.783.904, B.783.904, C.783.904, D.783.904, E.783.904, F.783.904, G.783.904, F.639.743, C.638.697, E.567.653, F.514.782, B.423.922.

100 PREMII A CÎTE 10 000 LEI ÎN NUMERAR

Cîștigă cîte un premiu de cîte 10 000 lei toate biletele, indiferent litera, care au terminația de 5 cifre 29.715 precum și toate biletele care au litera și terminația de 5 cifre: D.00.663, E.95.484, E.10.531.

1 000 PREMII A CÎTE 1 000 LEI ÎN NUMERAR

Cîștigă cîte un premiu de cîte 1 000 lei toate biletele, indiferent litera, care au terminația de 4 cifre 2348 precum și toate biletele care au litera și terminația de 4 cifre: C.6.301, A.3.397, C.0738.

10 000 PREMII A CÎTE 100 LEI ÎN NUMERAR

Cîștigă cîte un premiu de cîte 100 lei toate biletele, indiferent litera, care au terminația de 3 cifre 272 precum și toate biletele care au litera și terminația de 3 cifre: D.271, E.503, F.362.

Biletele cîștigătoare vor fi depuse la agențiile Loto-Pronosport pînă sîmbătă 27 iunie 1970 orele 13 în orașele de reședință de județ și pînă vineri 26 iunie 1970 în celelalte localități, în schimbul unei adeverințe. Cei care nu le pot depune la agențiile proprii, le vor expedia prin scrisoare recomandată cu valoare declarată, pînă la 5 august 1970 (data poștei) la Loto-Pronosport — Calea Victoriei nr. 9 — București.

Omologarea biletelor cîștigătoare în autoturisme și numerar de 10 000 lei și 1000 lei — la 30 iunie 1970. Plata acestor premii se va face în mod obișnuit, prin casieriile Loto-Pronosport și direct prin Centrală, în cazul autoturismelor începînd cu data de 3 iulie 1970.

Plata premiilor de 100 lei se va face de asemenea, prin casieriile Loto-Pronosport și prin mandat poștal începînd de la 27 iunie 1970. Premiile de la casierii vor sta la dispoziția participanților pînă la 5 august 1970.

---

break! stop!... box!

CU GÎNDUL LA MISKOLC-1970, MADRID-1971, MÜNCHEN-1972...

Printre sfaturile tactice date boxerilor de către antrenori, de multe ori le întîlnim și pe acelea referitoare la distanța de luptă, în funcție de cea preferată, cunoscută sau presupusă, în boxul practicat de adversari. În general, se recomandă ca la un box „de aproape" al adversarului să se răspundă prin cît mai multe acțiuni de la distanță, iar în cazurile cînd adversarii preferă „distanța", să fie căutată cu insistență apropierea față de ei și fructificarea la maximum a unor astfel de situații create.

Practica dovedește că asemenea sfaturi se dau atît de antrenorii noștri cît și de cei din alte țări, și că ele își au justificare, în general, prin existența (obiectivă, poate, într-un anumit stadiu de dezvoltare a boxului amator) a unei unilateralități, din acest punct de vedere, în pregătirea boxerilor și — implicit — în boxul practicat. De regulă, boxerii scunzi își însușesc cu precădere stilul ofensiv și preferă lupta de aproape, pe cîtă vreme cei înalți urmăresc, în general, lupta de la distanță folosindu-se în acest scop de alonja care-i caracterizează. Acest lucru apare firesc la prima vedere, cu atît mai mult cu cît experiența dovedește că stăpînirea unor cît mai numeroase și variate procedee tehnice în stilul respectiv, avînd la bază o pregătire fizică corespunzătoare, conduce în prezent la obținerea succeselor. Privind în perspectivă însă, trebuie să recunoaștem necesitatea angrenării în complexul pregătirii boxerilor a unor noi elemente care să participe la continua sporire atît a spectaculozității disputelor cît și — în special — a rezultatelor. Aurel Dumitrescu, de exemplu, a cîștigat centura europeană învingîndu-și toți adversarii printr-o luptă de la distanță. În colțul ringului, în perioada respectivă, a fost sfătuit să evite, pe cît posibil, lupta de aproape și aceasta în mod deosebit în meciul cu francezul Cosentino, un specialist al acestui stil. Recomandarea a fost cea mai indicată în acel prim meci al celor doi pugiliști, dar după cîteva luni, Dumitrescu s-a aflat la un pas de înfrîngere într-o nouă întîlnire cu același adversar, de care — surprinzător — a fost dominat tocmai în lupta de la distanță.

În recentul meci Covaci — Silberman, toți ne așteptam poate ca stelistul să evite lupta de aproape și de la semidistanță în care Covaci era recunoscut ca mai bun. Ei bine, arma surpriză cu care Silberman a cîștigat detașat acest meci a fost tocmai acceptarea fără rezerve a acestei „distanțe" în meciul respectiv. Nicolae Gîju, căruia la un moment dat lupta purtată în exclusivitate de la distanță nu i-a mai adus victorii sigure (din ce în ce mai mulți adversari găsindu-i antidotul), a fost obligat să-și îmbogățească „repertoriul" cu elemente ale luptei de aproape, pe care acceptînd-o sau inițiind-o chiar, o transformă în prezent în puncte pe buletinele judecătorilor. Exemple ca cele de mai sus sînt întîlnite tot mai des pe ringurile de box, în special pe cele ale competițiilor internaționale, și caracterizează, în esență, tendința de eliminare a șablonismului în pregătirea și formarea boxerilor. Sînt convins că „europenele" de tineret din acest an vor aduce în ringul din Miskolc „curiozități" tactice: boxeri înalți care să urmărească îndeosebi lupta de aproape, boxeri scunzi care să stăpînească surprinzător de bine lupta de la distanță, pugiliști pregătiți să facă față oricărei „distanțe" impusă de adversari.

Sîntem de acord că fiecare boxer are un stil caracteristic în felul cum poartă lupta în ring și că preocuparea principală a antrenorilor este (sau, mai bine zis, ar trebui să fie) aceea de a perfecționa, în primul rînd, acest stil personal, care printre altele include și distanța de luptă. Dar, a neglija complexitatea în pregătire, sub aspectul mai sus arătat, presupune sfaturi în colț de ring, de genul: „ține-l numai la distanță", sau „dacă nu intri la bătaie, nu cîștigi", sfaturi care astăzi mai puțin (poate), dar mîine, la Miskolc, la Madrid (europenele de seniori), la München, vor fi — sînt convins — depășite.

Să nu uităm, acum, cînd laurii „europenelor-1969" își mai găsesc sclipiri pe frunțile pugiliștilor noștri, că învinșii de atunci își pregătesc revanșa sportivă cu multă ambiție și — ce este foarte important — cu valorificări de noi elemente tehnice și tactice. Să nu uităm că, prin posibilitățile pe care le avem, trebuie să ne situăm printre primii care sesizăm și ne însușim noul, ca factor hotărîtor în menținerea prestigiului de care se bucură boxul românesc.

Constantin CHIRIAC

MICII TENISMANI DE LA „CUTEZĂTORII" — CEI MAI BUNI DIN CAPITALĂ

Pe terenurile din Parcul Palatului Pionierilor s-au încheiat întrecerile de tenis rezervate celor mai buni copii pînă la vîrsta de 15 ani. La capătul unor dispute foarte spectaculoase, au ieșit învingători sportivii de la „Cutezătorii".

Pentru prima dată în ultimii 4 ani, Dinamo cedează supremația la categoria copii. Progresul, Steaua și Șc. sp. nr. 2 au ocupat, în ordine, locurile 3—4—5. Prin jocul prestat, s-au remarcat următorii: **la fete,** Mihaela Dimitriu, Doina Ionescu, Cosmina Popescu („Cutezătorii") și Mariana Hagiu, Gabriela Dinu (Dinamo); **la băieți,** Călin Ionescu (Dinamo), M. Tăbăraș (Progresul), L. Soare (Steaua) și C. Fețeanu, E. Pană („Cutezătorii"). Într-un cadru festiv, cupele challenge „Cutezătorii" au fost înmînate antrenorilor T. Bădin și prof. E. Modianu.

Sandi IONESCU

BRAȘOVUL GÎNDEȘTE, DAR NU ACȚIONEAZĂ

(Urmare din pag. 1)

șovului prin sportivii săi de elită în echipele naționale pentru Sapporo și München.

1. Nominalizările inițiale făcute pentru consacrați și speranțe nu mai sînt reale, nu mai sînt actuale, nu mai sînt urmărite. Astfel, dintre sportivii brașoveni selecționați, foarte mulți au părăsit orașul, plecînd — din motive obiective sau subiective — spre alte cluburi și orașe, în special în București, la cluburile Steaua și Dinamo, care continuă să polarizeze atenția talentelor ce răsar. La box, de pildă, cei doi sportivi nominalizați, Costică Bumb și Gheorghe Drugă, de la Dinamo Brașov, au trecut la Steaua și, respectiv, Dinamo București. La haltere, de asemenea — Gh. Popovici, transferat la Steaua. La lupte libere, au fost nominalizați patru sportivi și secția de performanță a clubului Steagul roșu, antrenată de I. Mureșeanu, dar trei dintre selecționați — Gh. Paraschiv, Emilian Cristian, Vasile Mihăilă activează, în prezent, la Dinamo București. La scrimă, Alex. Nilca, plecînd de la Dinamo Brașov, a ajuns la Steaua. Marilena Cîrțan (volei) de la Politehnica Brașov a poposit la Penicilina Iași. Nu sîntem de părere că un sportiv trebuie să rămînă și „să moară" la clubul care l-a descoperit, care l-a ajutat să se afirme, dar nici nu putem accepta ideea că „tot" ceea ce se afirmă, tot ceea ce se ridică în valoare, să ia calea cluburilor Dinamo și Steaua. Fenomenul nu este izolat. La Brașov el este caracteristic, denunțînd slaba preocupare a cluburilor, a comisiilor județene pe ramură de sport de a-și păstra cadrele, de a le crea condiții de pregătire care să-i determine să rămînă. Noroc că Bucureștiul nu are secții de performanță nominalizate și pentru schi, biatlon, patinaj viteză, căci ne-am fi aflat în situația ca și în aceste sporturi să constatăm un exod spre Capitală. Un sport sau altul, fără vîrfuri, fără modele de imitat sau fără termene de comparație de valoare superioară, este condamnat, în final, la staționare, la mediocritate. Este exact destinul spre care se îndreaptă secțiile brașovene ale căror titulari își fac bagajele și se îndreaptă cu atîta ușurință spre alte meleaguri.

2. Altă categorie o reprezintă „olimpicii" care, beneficiind de posibilitatea unei pregătiri și a unor condiții avantajoase, din diferite motive n-au confirmat speranțele investite în ei, opțiunile făcute și obiectivele intermediare de performanță prevăzute. Astfel, Fr. Dikai (baschet), N. Egyed (ciclism), Șt. Mathe (haltere), I. Lupșan (lupte greco-romane), Sergiu Sicorschi și Gh. Cristea (tir), M. Jirbacea, M. Barabaș, N. Bögözi, Gh. Naryo, N. Secărea, N. Stoian (schi). Fie că alegerea lor inițială nu a fost prea judicios făcută, fie că evoluția ulterioară din diferite motive a stopat. În fapt, mulți sportivi nominalizați nu mai figurează printre vîrfurile de performanță locale, dar continuă să figureze pe listele federațiilor. Desigur, schimbări pot interveni în configurația oricărei echipe, sau lot, mai ales pe cicluri de pregătire de patru ani. Credem, însă, că federațiile ar trebui să urmărească în permanență evoluțiile sportivilor vizați și să procedeze prompt la înlocuirile ce se impun.

3. Sînt sporturi și sporturi — și mă refer în special la cele de iarnă — schi alpin, schi fond, patinaj viteză — ale căror obiective de performanță internă nu sînt corelate cu cele internaționale. Brașovul deține majoritatea titlurilor de campioni la schi și patinaj viteză — dacă nu chiar pe toate — dar care este valoarea lor internațională? Scăzută. Sondajele din acest an făcute la multe concursuri internaționale de juniori și seniori, băieți și fete, atestă o stare de lucruri de loc îmbucurătoare. Nu numai că n-am progresat, ci, dimpotrivă, am bătut pasul pe loc, decalajul față de elita mondială s-a mărit, riscînd ca aceste sporturi să fie scoase definitiv din preocupările și eforturile de pregătire și performanță olimpice. Numărul de selecționați nominalizați a fost destul de mare. 7 la probe alpine băieți și 7 la fond fete, din care nici măcar unul nu a confirmat obiectivele intermediare, nelăsînd să se întrevadă perspectiva unei oarecare creșteri. Desigur că sub aspectul bazei materiale, a echipamentului, a calendarului, condițiile noastre nu sînt încă la nivelul unor țări cu vechi tradiții în disciplinele amintite, dar nici nu sîntem de acord să punem totul pe seama acestor condiții, cînd, de fapt, slăbiciuni grave, cronice, afectează de mai multă vreme aspectele organizatorice și metodice ale pregătirii acestor sporturi. Fără o restructurare a concepției federației, a antrenorilor, și a sportivilor înșiși, nici nu este posibilă apariția unor semne de certă performanță, chiar dacă ar urma să fie cultivate în „seră". Organizare, muncă asiduă, muncă calificată, calitate, sînt cîteva din imperativele acestui sport.

4. Biatlonul, nominalizat în patru secții brașovene și cu 14 sportivi consacrați și de perspectivă, pare a fi — la ora actuală — singura disciplină ce-și păstrează intacte oarecare șanse de participare olimpică cu aspirații la locurile fruntașe. Deși sondajele sale din acest an n-au corespuns decît parțial, biatlonul, printr-o mai promptă schimbare a vechii garnituri, o mai atentă structurare și tehnicizare a pregătirii pe ambele specialități — fond și tragere — poate să dea rezultatele așteptate. Oamenii sînt talentați și muncesc din răsputeri, dar după opinia noastră trebuie s-o facă mai științific, mai variat. Cantitatea trebuie să se preschimbe în calitate. Selecția ar trebui să devină, într-adevăr, un instrument capabil să stimuleze rezultatul și să nu însemne doar o vorbă fără acoperire în spatele căreia se ascund erori, neîncredere, nemulțumire și apatie.

5. Sînt și sporturi și secții unde, deși există sportivi nominalizați, prin felul cum se lucrează și prin rezultatele obținute, se impune o reconsiderare a efectivelor reținute de federații. Astfel, spre a da numai cîteva exemple, Gh. Dobronel, C. Paraschiv, I. Conrad (lupte), Trimbu, Ujoki, Biro (baschet fete), Șt. Lenghel, A. Abagiu (atletism), Dan Bădescu (baschet) sînt nume care prin rezultate și perspective reclamă atenția și sprijinul federațiilor, ei putînd deveni viitori componenți ai naționalelor noastre.

Ar fi prematur să tragem concluzii. Se pare, totuși, că maniera în care au fost realizate și urmărite măsurile propuse nu au fost de natură să modifice raportul de forțe, procentajul de participare a provinciei — respectiv a Brașovului — în comparație cu Bucureștiul la alcătuirea delegațiilor olimpice pentru München și Sapporo. Este evident că declanșarea unei acțiuni generale, crearea unui curent de opinii, mai multă mobilitate în adoptarea unor soluții, urmărirea cadrelor și mai ales creșterea densității și calității muncii ar putea schimba complet această stare de lucruri.

Sapporo și München nu mai sînt chiar atît de departe cît s-ar putea crede și nu sînt obiective de loc neglijabile. Dimpotrivă.

LOTO-PRONOSPORT

Marile avantaje acordate participanților la sistemele LOTO, PRONOEXPRES și PRONOSPORT, în ultima perioadă de timp, au fost concretizate săptămînă de săptămînă.

Printre cîștigătorii care au avut primii prilejul de a alege autoturisme sau bani s-au aflat și participanții: Gherda Sugher din com. Axente Sever jud. Sibiu — 89.660 lei, la tragerea Loto din 17 mai, Nina Daniliuc din București — 71.728 lei la aceeași tragere, D Petrescu din București — 53.883 lei la concursul Pronoexpres din 27 mai și Constantin Bogdan din com. Breaza jud. Prahova — 60.660 lei la concursul Pronoexpres din 3 iunie 1970.

Astăzi este ULTIMA ZI în care mai aveți posibilitatea să vă procurați biletele pentru concursul Pronoexpres de miercuri 24 iunie 1970. Cu acest prilej vă reamintim autoturismele care se acordă în luna iunie la Loto, Pronoexpres și Pronosport: Moskvici 408 cu caroserie 412, Dacia 1100, Moskovici 408 cu 4 faruri și radio, Skoda S. 100 și Skoda 1000 M. B.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOEXPRES Nr. 25 DIN 17 IUNIE 1970

Extragerea I: Cat. a III-a: 8,9 variante a 14 229 lei; a IV-a: 28 a 1 508 lei; a V-a: 39,7 a 1 063 lei; a VI-a: 2148,2 a 50 lei.

Extragerea a II-a: Cat. A: 2 variante a 19 752 lei; B: 0.7 (1 var. 50% a 28 216 lei și 2 var. 10% a 5 643 lei); C: 7,6 a 5 198 lei; D: 25,2 a 500 lei; E: 386,4 a 100 lei; F: 5708,6 a 20 lei.